

dr. Vidra Gábor

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

101 426 -5/2019

2019 JÚN 19.

Elkezelt.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Budapest, 2019. június 17.

Melléklet

db

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága
a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság útján!
Székhely: 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
Postafiók: 1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **dr. Vidra Gábor ügyvéd** [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] **panaszos, jogi képviselője a Kúria Pfv.VI.20.252/2018/2 számú végzésével szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi**

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg **Kúria Pfv.VI.20.252/2018/2 számú végzésének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

1. Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A bűnelkövető alperes, [redacted] [redacted] 2006. augusztus 4. napjától tulajdonosa és üzemeltetője volt a [redacted] forgalmi rendszámú Volkswagen Golf típusú személygépkocsinak. A gépjárművet [redacted] meg kívánta vásárolni a [redacted] alatti telephelyén, ezért a [redacted] keresztül finanszírozási kérelmet nyújtott be a [redacted] -hez. Az alperessel megkötött tulajdonjog átruházási szerződés tanúsága szerint a gépjármű kilométer állása 113.291 km-ben került meghatározásra. A finanszírozási kérelmen maga a [redacted] képviselője rögzítette a hamis gépjármű kilométerállást. Az alperes a gépjárművet **2.690.000,-Ft-ért** értékesítette a felperesnek 2010. december 10. napján.

A felperest a gépjármű időszaki vizsgálata során tájékoztatta a szerviz, hogy a gépjárműben a nyilvántartási rendszer alapján több futott kilométer van, mint amit az aktuális óraállás mutat. A szerviz tájékoztatása szerint ismeretlen személy visszatekerte mintegy 50.000 km-el a gépjármű kilométer számlálóját.

A felperes ismeretlen tettes ellen büntető feljelentést tett csalás bűntettének alapos gyanúja miatt. A nyomozás, illetőleg a bírósági eljárás során bizonyítást nyert, hogy az alperes úgy értékesítette a felperes részére 2.690.000,-Ft-ért a gépjárművet, hogy a ténylegesnél kisebb futásteljesítmény jelzéséből fakadó eladási ár jogtalan megszerzése érdekében a jármű valós futásteljesítményéről nem tájékoztatta a felperest, így őt e tekintetben tévedésben tartotta. A bíróság az **alperest 10.B.XXIII.1611/2013/5 számú jogerős ítéletében csalás vétségében bűnösnek mondta ki és 2 évre próbára bocsátotta.** A felperes részére 118.000,-Ft

kártérítést ítélt meg, melyet az alperes a felperes részére megfizetett, egyebekben a felperes ezen felüli polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

A felperes, jogi képviselője útján már a büntetőeljárás során jelezte, hogy az alperes által okozott kár lényegesen nagyobb a megítélt 118.000,-Ft-nál. Az alperes károkozó magatartásának következtében a gépjármű digitális kilométer-számlálójának kisebb értékre történő átállításával a gépjármű gyakorlatilag eladhatatlanná vált, ennek okán az alperest által okozott kár sem csak a bíróság által meghatározott vagyoni kárra koncentrálódik, melyet az ítélet 118.000,-Ft összegben határozott meg, álláspontunk szerint tévesen. Az alperes kárfelelőssége kiterjed tényleges kár, az elmaradt haszon és a sértett nem vagyoni kárának megtérítésére is.

Tekintettel arra, hogy a felperes a gépjárművet 2.690.000,-Ft összegért vásárolta és az alperes károkozó magatartásával a gépjármű piaci értéke a töredékére csökkent, így a megtérítendő kár is sokkal magasabb, illetőleg a [REDACTED]-tól kapott egyenlegközlő tanúsága szerint a gépjármű megvásárlása 988.160,-Ft többlet költséggel járt számára, azaz ekkora összegű kamatot fizettet ki a pénzügyi szolgáltatónak. A felperes a tényleges kár megállapítása érdekében gépjárműszakértői véleményt szerzett be, annak érdekében, hogy az alperes által okozott vagyoni kár pontos értéke megállapítható legyen. [REDACTED] okleveles gépjármű-közlekedési műszaki szakértő, független gépjármű kárszakértő szakértői véleménye alapján döntött, úgy a felperes, hogy kárának megtérítése érdekében polgári bírósághoz fordul.

A bíróság a **bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránt 18.P.XXIII. 22.739/2014** perszámon lefolytatott perében részletes bizonyítást folytatott le. Az alperes jogi képviselője nem fogadta el a felperes által felkért, [REDACTED] okleveles gépjármű-közlekedési műszaki szakértő, független gépjármű kárszakértő szakértőt és annak szakértői véleményét ennek okán a bíróság a folyamatban lévő perben a bíróság igazságügyi gépjármű műszaki szakértőt rendelt ki, [REDACTED] személyében. A felperes a bíróság útján, írásban, több kérdést is fel tett a szakértőnek amit a bíróság nem továbbított a kirendelt szakértőnek. A feltett kérdésekre így nem vagy csak a szakértő szóbeli meghallgatásán pontatlanul kapott választ. Így a felperes szempontjából a szakértői vélemény hiányos, illetőleg rendkívül kedvezőtlen lett.

A felperes a bírósághoz 2016. 09. 23. napján keresetváltoztatást terjesztett elő, melyben a korábbiaktól eltérően nem a bűncselekménnyel okozott kár megtérítését kérte megállapítani, hanem az **adásvételi szerződés érvénytelenségét, mind jogszabályba ütközés, mind jóerkölcsbe ütközés alapján. A kereset** így már nem kártérítésre, **hanem megállapításra és az eredeti állapot helyre állítására irányult.** A bíróság ebben a tárgykörben csak két tárgyalási napot tartott a második tárgyaláson a bíróság **az érvénytelenség érdemi tárgyalása nélkül**, ítéletet hozott.

Az első fokú ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel. A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a **56.Pf.634.321/2017/6 számú ítéletével** helyben hagyta. Bár a felperes fellebbezése és az ítélet is utalt rá a másodfokú bíróság mégsem értékelte a Ptk. 205.§-ban foglaltakat, melynek (2) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy

„A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.”

Figyelemmel a Fővárosi Törvényszék figyelmen kívül hagyó, a felperes jogi érveit, indokait semmibe vevő eljárására a jogerős ítélet ellen a felperes panaszos 2017. december 8. napján terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyet a Kúria Pfv.VI.20.252/2018/2 számú végzésével hivatalból elutasított.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó felperes a **18.P.XXIII. 22.739/2014/49/I számú ítélete ellen fellebbezést nyújtott be, melyet a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.634.321/2017/6 számú ítéletével elbírált. Mindezek után,** 2017. december 8. napján, a felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, de a Kúria a kérelmet a Pfv.VI.20.252/2018/2 számú végzésével hivatalból elutasította. Az indítványozó felperes a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás és az indítványozó felperes perújítást nem kezdeményezett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az említett jogerős határozatot az indítványozó jogi képviselője részére az ítéletet meghozó bíróság **2019. február 27.** napján kézbesítette, ennek okán jelen beadványunkat a törvényben meghatározott 60 napon belül terjesztjük elő az első fokon eljáró bíróságnál az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1. Az indítványozót a **Pfv.VI.20.252/2018/2 számú végzésének** meghozatala folytán azért érte Alkotmányos jogsérelem, mert a végzés az **Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk (1) bekezdését** sérti és a Kúria Alaptörvény ellenes jogértelmezése okozta az indítványozó Alkotmányos jogsérelmét.

2. Az indítványozót a **Pp. 271.§ (2) bekezdésének hibás alkalmazása** folytán azért érte Alkotmányos jogsérelem, mert a jogszabályi hely hibás alkalmazása sérti az **Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (7) bekezdését** és ennek következtében az indítványozó nem élhet a felülvizsgálat lehetőségével, a Kúria jogszabálysértő határozatával elzárja a felülvizsgálat lehetőségétől.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Kúria a felperes panaszos felülvizsgálati kérelmét Pfv.VI.20.252/2018/2 számú végzésével hivatalból elutasított. Indoklásában előadta, hogy az elutasítás azért történik, mert a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény **271.§ (2) bekezdése szerint:**

„Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.”

A Kúria a hivatkozott végzésben idézte a Pp. 271. § (2) bekezdésében szabályozott kivételeket is, azon eseteket melyre nem vonatkozik az értékhatártól függő kizárás. Az ilyen esetek közé tartozik **valamennyi olyan ügy, amely megállapításra irányul. Ilyen megállapításra irányuló kereste Pl. a szerződés érvénytelenségének megállapítása.** Végzésének első oldalán maga Kúria is, úgy határozza meg a per tárgyát, hogy az szerződés érvénytelenségének megállapítására irányul.

Mint ahogyan azt a történeti tényállásunkban is előadtuk a kezdetben kártérítésre irányuló per a felperes panaszos keresetváltoztatása okán megállapításra irányuló perré, mégpedig szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló perré alakult át, ennek okán nem érvényes rá a vagyoni jogi perekben alkalmazandó és az értékhatártól függő kizárás, így a jogerős Törvényszéki határozattal szemben kell, hogy legyen a felperes panaszos számára lehetőség felülvizsgálati kérelem előterjesztése. **A Pp. 271. § (2) bekezdése egyértelműen kiveszi a felülvizsgálat tilalma alól valamennyi olyan ügyet, mely megállapításra irányul.** Figyelemmel arra, hogy a felperes által a keresetváltoztatás alapján érvényesített jog a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányult, ennek okán a Kúria végzése a felperes irányában jogfosztó és Alaptörvény ellenes.

A Kúria a Pfv.VI.20.252/2018/2 számú végzésével megfosztja a felperes panaszost a Polgári perrendtartásban foglalt rendkívüli perorvoslat lehetőségétől elzárva ezzel a felperes panaszost Alkotmányban foglalt jogainak érvényesítésétől, nevezetesen az **Alkotmány SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk (1) bekezdésében, illetőleg a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltat érvényesítésétől, különösen a jogorvoslathoz való jogtól.**

Az alaptörvény idézett bekezdései az alábbiakat mondják ki:

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A felperes indítványozó alkotmányjogi panaszában a jogorvoslathoz való jog sérelmére hivatkozik, amelynek okát abban látja, hogy a Kúria a Pp. 271. § (2) bekezdésében foglalt szabályt Alaptörvénybe ütköző módon értelmezi, illetve hagyta figyelmen kívül. Az

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság számos alkalommal, többféle szempontból foglalkozott a jogorvoslati jog alkotmányos tartalmával. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége (lásd: 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27., 31.; 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16], legutóbb megerősítve: 3059/2017. (III. 20.) AB végzés, Indokolás [15]).

A jogorvoslathoz való alapjog biztosítását jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el (513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 734.). Minden jogorvoslat lényegi eleme a "jogorvoslás" lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát (23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186., 3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]; legutóbb megerősítve: 18/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [10]). A különböző eljárásokban a jogalkotó eltérő jogorvoslati formákat, jogorvoslatot elbíráló fórumokat állapíthat meg, valamint azt is eltérően határozhatja meg, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet (1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; hasonlóan: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]).

Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták (lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [61]), hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, így például ha azt a részletszabályok rendelkezései akadályozzák meg, ezáltal üresítve ki, illetve téve formálissá a jogorvoslathoz való jogot (lásd 21/1997. (III. 26.) AB határozat, ABH 1997, 103, 105-106.; megerősítve: Abh1., Indokolás [31]).

Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben leszögezte, hogy a jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesülése nem csupán a jogalkotóval szemben (a jogszabályok tartalmát illetően) fennálló követelmény, hanem az Alaptörvény 28. cikkéből következően (a jogszabályok értelmezése során) a jogalkalmazó szerveket is kötelezi. Mindez összhangban van az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 13. cikkében garantált hatékony jogorvoslathoz való jognak az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélezési gyakorlatában kibontott tartalmával is. Az EJEK maga is hangsúlyozta ugyanis, hogy az Egyezmény 13. cikkében biztosított jogorvoslati jog hatékonyságának mind a jogszabályok, mind azok gyakorlati érvényesülését illetően is fenn kell állnia, amit az Egyezményben részes államok hatóságai nem akadályozhatnak működésük során jogszerűtlenül (Ilhan kontra Törökország [GC] (22277/93.), 2000. június 27., 97. bekezdés; Karácsony és mások kontra Magyarország (42461/13.), 2014. szeptember 16., 96. bekezdés; Szél és mások kontra Magyarország (44357/13.), 2014. szeptember 16., 93. bekezdés) (lásd: Abh1., Indokolás [32]).

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A felperes indítványozó nem kezdeményezte a támadott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

A felperes indítványozó jogi képviselője ügyvédi meghatalmazását korábban csatolta.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

A felperes indítványozó kéri személyes adatainak zártan kezelését.

Kelt: Budapest, 2019. június 1

